

Излиза три пъти седмично
в понеделник, сряда
и петък.

АВОНАМЕНТА В:
Годишно 150 лв., 1/2 год.
80 лв., 3 месечно 45 лв.

Авонамента започва на
всяко 1-во число от ме-
сец — винаги предплат.

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.

Редактор-издател: П. Д. Драгулев.

Цената за обзавеждане:
— За кв. сантиметр 2-50
лв.; за годишен, венчален,
некролог 150 лв.; за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и про-
токоли по 1-50 лв.; реги-
страция на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко що се отнася до
вестника се адресира: до
„Търг.-Промислена За-
щита“, Варна, „Бенчан“ 8

ГАВРИЛ ПЕНЕВ

Централа Бургас — Телефон № 109

Клон София, улица Ломска, 41.

Гогови стоки в голямо количество:

Путрели, всички размери.

Сурови желяза: шина, обло, четвъртито, чам-
берлик, бетонно желязо.

Галванизирани тръби.

Гвозден, телени и подковни.

Цимент италиански „Сдалато“.

Цени най-износни.

За керамичната индустрия у нас.

Тя е индустрията, която се най-силно развива в страната ни, но тя е така също и индустрията, за която най-малко се пише и говори — която стои далеч и от погледа на широките обществени маси — на които доставя хлеб и работа — която от всички е изоставена, че и от държавата е забравена. Тя е индустрия, която заслужава да се обърне всеобщото внимание и да се насърчава, и от всякога да се защитава.

Един достоважаем наш абонат, заинтересуван като добър българин от тая индустрия, ни пише:

„В България има достатъчно много керамични фабрики и по малки керамични работилници, които дават едно производство предостатъчно да задоволи местните нужди. Има даже свърхпроизводство достатъчно да създаде конкуренция и да урегулира цените на керемидите, като пазарен артикул. Значи съвсем неужен се явява един внос на керемиди от вжн — от Сърбия.“

Обаче, вследствие силното покачване цената на нашата лев и спадането на динара, сърбските производители намират удобен случай да пласират своето производство в България и така ние виждаме на софийския пазар и другите сърбски керемиди, които конкурират нашите с по 30 — 40 ст. на парче и поставят нашите производители в положението да не могат да пласират производството си.

„Явява се, значи, нуждата от едно ограничение на вноса на керемиди, защото ще изпаднем в едно смешно положение: вземат се сърбски работници в фабриките, плащат им се грамадни суми за надници (понеже ги сваляваха пролетес при тогавашния курс на динара и лева) за да правят керемиди, а сега да се доставят и керемиди от Сърбия! Значи сърбите да си продават и труда и керемидите, нашите производители да държат складове от такива, непродани и да нанемогват под тежестите на растящата от ден на ден криза — даже нещо повече: да изпаднат в положението на фалирали индустриалци.“

Наистина, сърбските керемиди, които сме видели на пазара, далеч не са най-доброкачествените за да спечелят по-голямо позаря, но като се знае психологията на купувача, че той винаги търси „по-евтино“ и много пъти има слабост към

чуждото, б. р.), лесно обяснимо е, че пласмента на сърбски керемиди ще намери купувачи. „Но, да оставим на страна интереса на нашите индустриалци, керемидчици — трябва ли, обаче, при наличността на достатъчни (и предостатъчни даже, б. р.) запаси от един местен артикул, да се пресища пазара с внесени от вжн такива и да се янава грешния български лев? Да се влошава нашето родно стопанство?“

„Естествено е, че тук правителството ще трябва да вземе съответни и бързи мерки за защита на родната индустрия, като веднага забрани вноса на керамични изделия от вжн или ще увеличи вносните им, мита за да се заварди от конкуренцията местното производство, което и по-горе казахме, стига до „свръхпроизводство.“

Почтенния наш абонат, като ни моли с присъщия нам енергичен тон да издигнем гласът си за защитата на много ценната за страната ни родна керамична индустрия, бидещето на която е неуспоримо славно за благодарствеността на нацията и прогреса на страната, добавя:

„В София има образуван индустриален съюз, обаче той до сега никак не можа да се прояви, защото той обгръща в себе си няколко по-големи и различни фабрики, а такива с по-дребно съществуване фабрики и работилници почти нямат достъп в този съюз (предполагаме, аюзията е за Българ. Индустр. Съюз, б. р.). Той би требвало да се нагоди по начин такъв да привлече у себе си и най-дребната работилница. Да се постигне и това, фабриките с по-дребно съществуване и работилниците, мислят че имат право да се позволят на енергичното съдействие на пресата.“

„А специално за случая, който ни занимава, именно да се забрани керемичния внос от вжн или да се увеличи митото му, за да се осигури неговата конкурентноспособност срещу нашето производство, следва да забележим, че се изисква спешност, защото, до колкото се простират сведенията ни, сърбски фирми сж вече взели на търг доставката на около 200,000 керемиди в мина „Перник“.

Като си запазваме правото да се повърнем в защита на една такава с голямо и светло бъдеще за страната ни индустрия, каквато е до висша степен веч правилата се у нас модерна

керамична индустрия — в която намират приложението и утилизацията си грамадни български капитали, и поминикът си хиляди работни ръце — ние спираме върху факта, че държавата е допуснала вжнши конкуренти да се явят да конкурират и подбиват незаякната наша керамична индустрия; че тя, в ущърб на толкова желани просперитет и с толкова мъжки изкупения прогрес на родното керамическо дело, е сключила и сама за себе си сделка за доставка на 200,000 сърбски керемиди! Та окачествима ли е с нещо тая постъпка на държавата? А къде ѝ остана закон за насърчение местната индустрия? Къде остана неотдавна дадената „строга“ наредба с окръжното, върху което още маститото не е засягнало, че: „всяко държавно или обществено учреждение, при всичките си доставки, е длъжно да предпочитва българското, местното производство пред всяко чуждо, вжншно даже и ако би българското производство би се купило с 5% по-скъпо от вжншното, чуждото?“

Ето един от случаите, дето и Българският Индустриален Съюз би проявил съвсем полезно своето съществуване и висока и ценно висока мисия, която му е вложена от сключените интереси на родната българска индустрия.

Да изпълнява законите и наредбите, произлизащи от самата нея, това е длъжност на държавата.

Да се застъпва за изпълнението на законите и наредбите, уреждащи и разкриващи пътя на развитието на индустрията и да отправя полезни искания, да предявява лоялни застъпничества за правата на индустриалците и да издига глас на енергични протести, когато законите и наредбите се прилагат в ущърб на индустрията, това не е само морален дълг, но и предписана длъжност от уставите и правилниците на Български Индустр. Съюз.

Знаем, знаем, че Б. И. С. ще се вслуша в тоя провинциален глас на достоважаемия наш абонат и ще вземе акт от него да направи енергични постъпки в смисла и духа на цитираното по-горе писмо. Уверени сме и че сегашната българска управа не ще остави непослушан всецело гласа, който искрено иска нейната помощ за укрепването на ценното керамично дело в страната ни.

Ето що...

Влахов, енергичния, пжравния работливия секретар на Варненската търговско-индустриална камара Влахов, не бил готов с реферата си за предстоящия конгрес на търговските камари, който е свикан за 22 т. м в Бургас, за това Варненската търговска камара и сам Влахов худатаятват за отлагането на конгреса за по-далечно време, до като мастития учен и знаменит дипломатски сътрудник и покойния президент Стамболийски в Генова завърши „важният“ труд на своя „ценен“ реферат върху консулската служба, която тепърва мис-

ли да проучва и за която тепърва ще да събира от различни списания и вестници материали за да обоснове тезата си. Така Влахов по-миналата година не беше подготвен за камарния конгрес в София и дълго време тормози камарите, до като се приготви да участва в конгреса.

Така не беше приготвен той миналата година за Русенския конгрес и колегите му дълго време го чакаха да заяви за готовността и възможността си да вземе участие в конгреса.

Все така, не беше приготвен и отсъдствувал от тжзи годишната юнска конференция на т. г. секретарите на всички други камари, които беха заварени в София от събитията. Ува! така неприготвен беше симпатичния Влахов, любияния трудолюбив секретар на Варненската търговска камара и за историческата XXVIII сесия, че когато другите търговски камари беха прекарали за по 3-4 дни преди месец и половина сесията си и имаха утвърдени от министра бюджети, повтаряме, когато другите камари беха свършили всичката работа по сесията си, даже беха успели да напечатат и разпространят на всекжде в царството протоколите и решенията си, Влахов едва след месец и половина бе приготвен, за свикването на сесията! И защо така протакане свикването, защо тжй дълго тормозеше работите на камарата? Ето важното, което трябва да се знае. Защото протоколите от XXVII-та сесия, година и два месеца търкалени в ръцете на Влахова и Спира, не беха приготвени за печат. Защото Влахов след като търкаля в ръцете си близо две години написването на станалия за варненци исторически реферат за историческата цариградска икономическа анкета, не му достигна две годишното изтекло време и продължи да пише реферата си в София, намирайки се на конференция, а времето тече, времето се губеше и отдалечаваше нещата, клетата XXVIII сесия, която, за по-големо ознаменование, се оджлжи много по-вече от великенските пости, — откри се на 30 май и се закри едва — едва на 14 юни, след като се държаха няколко прощални банкети и се издигаха толкова много тостове за „плодовитата дейност“. И защо, ще речете, това великопостно оджлжение на заседанията на сесията?

Причината на причините, корена на причините, пак беше, че през тия 15 дни на XXVIII-та сесия, Влахов едва свършваше да подготвя въпросите, с които сесията имаше да се занимава; защото той отне цели 5 дни на сесията само с обороването на всичко писано по негов или друг адрес от „Търговско-Промислена Защита“ за да натръгне смешното, но никому непотребно „порицание“, което се изветри, както се изветриват всички глупости и нелепости. Оджлжи се сесията, защото Влахов, под суфлорството на Цаню и Спира, за всеки отделен въпрос требваше да се подготви в момента, когато биваше въпроса слаган на разискване.

И сега, след почти една цела година от оповестяването, че конгреса ще състои в края на юли или в началото на август, Влахов не е приготвен да дебатира и реферира в конгреса! В София са просто като гръмнати от това поведение на Влахова!

Не знаем как ще погледнат другите камари на тоя нов тормоз от Влахова за отлагането на юлския им конгрес в Бургас, тормоз с който се е пак солидаризирала и Варненската, „достойно“ представявана от Костадинов, търг. камара, но това вече е върх на върховете. Това е повече от скандално!

Колегите на Влахова от другите камари ни молиха лично да не критикуваме тжй остро делата му — да го шадим. Варненската търговска камара в сесията си т. г. направи нещо повече: изказа му доверие, и нас с хулни думи и нападки порица.

Да, г-да, но мързела е нещо нескъпостимо с длъжността, която Влахов заема: Там се иска работа, иска се труд, осърдие с точността на часовника. Отлагането на камарния конгрес влече след себе си, най-първо, отлагането и конференцията на южно-българските търговски дружества, която е назначена с два дни да предшества сжия конгрес; от отлагането на конгреса, заедно с това отлагат се и остават неразрешени ред жизнени въпроси стопански, търговски и финансови, разрешението на които не тжрп абсолютно ни за минута отлагане. — Техното разрешение от конгреса трябва без друго до 1 август да бъде факт свършен, за да може, с сжщата неотложност, да се произнесе и министерският съвет поне до 15 август — деня на откриването на търговския сезон, на оживената кампания, така надеждно очаквана от целият наш вътрешен, дълго и щетно тормозен, стопански свят.

Най-после, за един реферат, който не може да съставлява обект на едно нетжрпимо и безотложно обсъждане, който нема почти никакво сжотношение с стопанското, търговското и финансовото положение на страната сега за сега; за един безволник в работата си, за един Влахов каприз, че той, като химик, иска да блесне с „консулките“ си познания, трябва ли да се прави едно най-малко окжснвяване в обсъждането и час по-скорошното разрешаване нетжрпящите нито ден, нито час даже, стопанско-търговски и финансови проблеми, които с години са пренебрегвани и тормозени?

Не, Влаховия каприз не бива да надвие и всякога да надвизва. Нему трябва да се каже, че и без петел се сжмава.

W.
Р. S. В София се носи слуха и през глава се смеят, че Влахов се побоял от топлината и от... комарите, затова поискал и дълго се молил: конгреса да се отложи за 15 или след 15 септември, когато се разхладят... Наистина, на природата и на сжрдността на Влахова топлината тжрде лошо влияе...

Стопански,

икономически и финансови бележки.

Многократно повдигахме въпросите, от разрешението на които зависи дали да потрѣгис или съвсем да умре нашата износна търговия с разни наши произведения.

Всичко се така нагаждаше досега, обаче, че тоя наш глас, който е глас на самите широки стопански и търговски среди, които изнемогват, които се сплуват под тежестите на кризата, не бе чул от ония, които носят всичката отговорност пред съвестта си, най-първо, и пред за коните и народа, след това.

С цифрени данни в брой 20 ние доказахме, че така, както фиска обременява износа на дървата и дървените въглища, тия два извънредно доходни артикула не могат и не ще могат да се изнасят в външните пазари и че големата и много ползвателна за страната ни търговия с тях ще умре — ще бъде убита.

По долу изброяваме и други артикули, съдбата на които е единична с тая на дървата и дървените въглища, ако фиска не отстъпи, ако държавата е упорит отказ да улесни изнасянето или попречи и на тия отрасли на търговията да следват своя път на развиване.

Всеки ще може да си прави заключението в какви лоши условия за развитието си е поставена от държавата износната търговия на тия артикули, като има предвид следните абсолютно верни и точни цифрени данни:

I. Воловете.

Угоен вол, купува се лв.	5000
Мито за износ	873
Центр. на девизите	250
Навло до Ц/град	320
Хамалие тук	180

Всичко лв. 6461

Вносно мито в Ц/град	390
Дисбарко	29
Ветер., прист. право	12
Говекар	750
Комис. и разноски	25

лв. 6920.50

Продава се в Ц/град един вол 150 оки средно по 65 гр. ока = 9750 гр. лв. 4875 — или минус лв. 2045.50

Следователно, загубата е 2045.50 лева.

II. Сиренето.

Купува се 100 кгр. млеко лв.	600
Работа, мая, сол и др.	100
Две тенекии	60

Всичко лв. 760

От 100 кгр. млеко се получава сирене 27 кгр.; 1 кгр. струва	лв. 28
Износно мито	16.50
Централа на девизите	2
Навло до Ц/град	50
Хамалие тук	10

всичко лв. 47.10

Вносно мито Ц/град	2.60
Разтоварване и комис.	50

всичко лв. 50.20

Продава се в Цариград 14 кгр. 1 тенекия 8 лири по 50 лв. лв. 400. Или 302.80 лв. загуба.

III кашкавала.

Купува се 100 кгр. млеко	лева 600
Работа, сол, опаковка, др.	150

Всичко лв. 750

100 кгр. млеко дават 16 кгр. кашкавал по лв. 47	
Износно мито	26
Центр. на девиз.	9
Навло до Цариград	50
Хамалие тук	10

Всичко лв. 82.60

Вносно мито Цариград	550
Разтоварване, комис.	50

Всичко лв. 88.60

Продава се в Цариград 1 кгр. кашкавал 110 гр. по 50 лева лира, което дава 55 лв. Загуба 33.60 лв.

IV овните.

Кулува се 1 овен	лев. 600
Износно мито	80
Центр. на девизите	25
Навло до Цариград	55
Хамалие тук	6

Всичко лв. 766

Вносно мито	лева 6250
Ветерен. дисбарко	250
Пристан. право	75
Други разноски	250
Ако стане нужда до-бавя се и мана	55

Всичко лв. 834.80

Продава се чифта в Цариград 24 оки върху 85 гр. *) ока = 560; но шкартират се 13 на сто и остават лева 458 или загуба 406.75 лева.

Кой търговец е изгубил ума си да вържи на тѣй явни и такива грамадни загуби? Но от това положение е нужно да се излезе, защото загубите за страната са страшни и непоправими. Ако продължи малко повече време, те ще станат много повече страшни и съвсем непоправими. Сърбите и ромските завладяват пазара. Кемалистите се явяват с нова икономическо-национална политика — изпъждат всичко чуждо, а и само от себе си спрелото да се внесе, никак вече да не го допускат. Ние сме поставени пред двете тия злини и на да не бъде късно в по нататъшните времена да си запазим едно место в Цариградския пазар за горните и за всички други артикули, държавата ни трябва да направи всичко от нея зависеще да не изгубим пазара и да се подкрепи много обезсърденото от 2—3 години насам народно стопанство и зле притесняваната ни търговия.

*) Всички пресмятания са от 50 лв. тур. лира. Но и върху 60 лв да се смята, както е тя в настоящия момент, за нас нема от някой артикул печалба. Ние бихме продавали в Цариград с печалба само, ако лирата е от 100 лв. на горе.

Месарската криза в Бургас.

По немане место в днешния, оставихме да поместим в следния си брой статията „И те имат право“, автора на която е един безпристрастен бургаски гражданин. Тя прави разбор на погрешния начин, усвоен от специалната гражданска комисия и от бургаската община за нормирането на цените на месото за облекчаване прекомерно скъпия живот в Бургас. Когато е нужно да се приеме подобна акция и зада ѝ се даде солидна основа и стабилност, не е нужно да се премахнат само последиците от основните и затвърдени причини, а самите причини, които ако не се премахнат, ако те останат да съществуват, всяко унищожение на последиците от тях е суето — след ден-два, след 10 дни, може би, пак ще изникнат. И на какво се дължи скъпия живот, наистина, не само у нас, а и в цел свет? На желанието на търговците да спекулират ли или на неупоритите факти, че тем им се налага от други по-дълбоки, много повече непреодолими причини и обстоятелства — от други по-силни фактори? Ако продавача на добитък не отстъпва от лично детерминираната норма за продаването на добитъка си; ако варненския, сливенския, пловдивския, софийския и всеки друг важен месарин дохожда в бургаското тържище да закупува добитъка и плаща на скотоведа-продавач, да речем, 23 лева за килограм месо, може ли бургаския търговец-месар да заплати същите 23 лева, а да продава месото по 22 лева?

Естествено, не. И добре е направено с привременното разбиране на общината с месарите, до като се проучат и отстранят всички причини, влияещи на повишението на цените на месото и до като, в спо-

разумение с околните градски общини, се въведат и наложат единични нормирани цени на месарите.

Готови зърнени храни.

На бургаското пристанище, в наличност стоящи на стифове зърнени храни, които вследствие валутната криза не могат да се изнасят и ако се изнасят, ще понесат тежки загуби, възлизат на: зимница тона 1710; жито тона 217; ръж тона 40; царевича тона 321; ечемик тона 157; фий тона 307; или всичко 2742 тона. До това намалено количество достигнаха стифираните зърнени храни, благодарение на големото въздържане на населението (производителите) да продава храните си и, че мелниците продължават да продължават нуждите си от готовата търговска стока. При всичко това само тия количества, ако са изгубили само по 2 лева на килограм, дават една кръгла загуба от 5 1/2 милиона лева, а когато стифовете беха повече от 6—7 милиона кгр. колко загуба се понесяха?

Пазарни цени в Бургас.

Брашно — № 0 кгр. л. 7.20; №1 кгр. л. 6.60; № 4 кгр. л. 5.60; трици едри и дребни кгр. л. 2 до 2.20 лв.

зърнените храни

Продажби стават от кола и от стифове за нуждите на мелниците.

По цени: Зимница от кола кгр. лева 3.70 до 3.80

Зимница от стиф франко вагон кгр. лева 4.30 до 4.40.

Зимница на стифа кгр. лв. 4.20 до 4.30.

Кукуруз от стиф кгр. лева 2.80 до 2.90.

Сирене — от мандрите, според качествата кгр. до 22 до 24.

Кашкавал — от мандрите, според качеството кгр. 38 до 40 лева.

Външно търсене за сирене и кашкавал нема и износ абсолютно никакъв не става. По съобщения от Цариград, датиращи от 4 юли положението на Цариградското тържище е следното:

Български кашкавал нема — не се внася. Сърбски кашкавал е внесен и се продава по 80 до 825 гр кгр. или 46 до 49.50 лева. Стар ромски се продава и по 75 гр. ока.

Сирене българско нема — не се внася. Тракийско (от кжм Одринско) се продава тенекия (3 1/2 оки) по 11 лири или по 22.28 лева ока.

Според цените на закупеното млеко у нас 6.50 л. литр в с.с. Урумениякой и Каджикой, Айто-ско; 6.50 и 6.80 л. в двете мандри в Каялий, Бургаско; 5 л. литр в Айваджик, Бургаско; 5 л. и 6.50 л. литр в Караачи Ходжамак, Анхиялско, по никакъв начин нация кашкавал и сиренето ни не могат да добият шанс за пласиране в Цариград, при курс на лирата дори и от 70 лева, а даже и при условното, ако държавата отстъпи за вноса таксите 15 лева за кашкавала и 10 лева за сиренето. И в такъв случай българския експортър ще губи

обущарски стоки

Гион Balmer кгр. лева 130 до 140. Французски боксове лева 55 до 75. Швейро Гривон лева 55.

Вияцата

Варна, 9 юли 1923 год.

Вияцата изнемогна все така, както я представихме и миналия път; бездѣствие, жертвило, отчаяние. Всяки очаква да поправителството съдействува, с премахване митата и таксите, за оживлението поне на износа. Големите надеждите и от пре-

предстоящия конгрес на камарите в Бургас да окажат един спасителен път за стопанското възстановяване на страната и оживлението на търговията.

Хроника

— **Внимание търговци! Парашода „Фердинанд“, в неделя, 8 VII, се завърна от Цариград с всички пътници. Дадже пътници по народност турци, не са допускани да слезат в Цариград. Неофициално се знае, че турските власти не ще допускат пътници, без предварително легализиране и визиране от турските власти или представителите им в Цариград и Ангора.**

— **Министерския съвет** е вече назначил лицата за постоянни членове на Висшия Стопански Съвет. Те са: г. г. професор Мишайков, П. Г. Петрович, Ж. Т. Бурилков, К. Бояджиев и К. Колев.

Като помагач на правителството по всичките стопанско-финансови въпроси, тоя съвет ще има за задачи да е в постоянен контакт с творческите стопански сили и да дава всички необходими осветления, които са нужни на правителството да извършва длъжностите си в напредка на народното стопанство, търговията и финансите. За подобрения и назначени лица само добро може да се каже. Съвета е свикан вече в София, дето под председателството на финансовия министър г. П. Тодоров ще има да разгледа и реши належащите въпроси по прехраната.

— **По прехраната**, освен софийското търговско професионално д-во, се е заел и Българския Търговски Съюз, който е отправил до всички търговски дружества, окръжно за съдействиване в облекчението на живота с поевтиняването на прехраната и на всички предмети от първа необходимост.

— **Наредено е** до митниците да освобождават от вносно мито и общински налог внасяните от водните синдикати машини, машинни части, инструменти и принадлежности за инсталациите на синдикатите, както и внасяните от синдикатите строителни материали, които не се произвеждат в страната. Това освобождение ще става, след като синдикатите представят удостоверение от отделението за водите при м-вото на земледелието, от което да се установява, че внасяните неща са за нуждите на някой синдикат.

— **Земледелски районен синдикат „Земледелец“** при гара Трѣмбеш е обявен в несъстоятелност с определение от Търновския Окръжен Сад. Очакваше се това още миналата година.

— **Цените на пашкулите** — Харманлий 3, 4, 5 юли лева 90 до 115 лв. Пловдив 70 до 95; Пазарджик 75 до 84 лв; Станимака 85 до 100 лв; Хасково 80 до 98 лв; Любимец 95 до 110 лв; Кушуканак 99 до 115 лв; Берковица 60 до 80 лв; Севлиево 60 до 70 лв; Търново 65 лв; Елена 68 лв; Габрово 60 до 75 лв.

— **Отложен е** за след 22 юли датата и месеца ще се определят отново — конгреса на търговските камари. Като последица от това отлагане е и отлагането на проектираната за 20 юли конференция на търговските д-ва от бургаския камарен район.

— **Възникнал е спор** между риболовните кооперации: „Шаран“ и „Черноморски риболовец“ за начина на ловенето на рибата — те и двете са производители — като „Черном. риб.“ е претендирал ловид-

бата да става с грибове, а „Шаран“ успорвал, понеже ловенето рибата с грибове е крайно вредително за риболовството; тези уреди унищожават всичката дребна рибата и блатата рискуват да се обезвирят. Спорът е бил отнесен в министерството, отделение риболовство. Вещо лице от отделението е изпратено да види на самото место поведатата, които се причинява от грибовете (тежки широки и дълги с множество едри и дребни прилетки мрежи) и се уверило в това. Отделението, по повод на това не е дало никакво разрешение на спора, а предоставило на смята кооперации по взаимно споразумение да разрешат въпроса. Разумява се, че не е требвало това така да става, щом като ловенето с грибове е така опасно за риболовството. Обаче, спора сам по себе си ще се изравни, тъй като двете спореци кооперации се славят в една.

— **Дългогодишната** и добре позната на цяла България бургаска търговска кжца и железарийски стоки на г. **Гаврил Иванов** е открил клон за железарийската си търговия и в София, ул. Ломска, 41. Бургас остава като централа на кжцата. В Софийския клон, който вече функционира, управлението и служажия персонал е вербуван от опитни търговци бивши ръководители на работата и дългогодишни служители при централата, които са добре запознати с традициите и колантните приеми на кжцата да да достойно представляват и да бъдат твърде полезни в търговията си в западния и северозападния край на България. Кжм общите пожелания за добър успех, присъединяваме с особна сръдечност и нашите.

— **Вследствие писмениято** уведомление на Бургаското търговско дружество от централния комитет на Български търговски съюз, че не може да се свика по-рано от септември търговски конгрес, същото дружество е отправило до съюза следната телеграма, в копие пратена до всички търговски д-ва в царството:

„Писмото Ви получихме. Сметаме, че по-важни и тежки времена за търговския свят от днешните нема и че всеко отлагане на конгреса днес ще е едно упущение и пренебрежение към интересите на българската търговия, срещу което всички аргументи са неосъществими. Молим вземете при същите незабавно свикване на конгреса още този месец“.

Вярва се твърде много, че съюза ще вземе в внимание тази телеграма.

— **Получаха се** в редакцията ни отпечатани протоколите на Бургаската Търговско-Индустриална Камара за сесията ѝ от 15 — 18, април 1923 год. За отлично трудолюбие работници в Бургаската търговска камара винаги времето е било скъпо, винаги е било то парц — бързали са да го използват за камарата и обществото. А нашите, а варненските през целата година дремят, наредят се от мухите да не ги хапят и „накануне“, както казват русите, сещат се и разбърват се. Никога търговец не е можал да има на ръка на време протоколите да се справят през годината до следната сесия. И когато ние правим бележки — бодат ги и правят ги нервни и злобни.

— **Баучеровите** пашенски марки от по 150, 2, 3 и 5 лева са извадени от употреба. Продължен е срокът за употребяване до края на настоящата година на същите марки от по 10, 20, 30, 50 стотинки и от по 1 лв.